

GIẢ SỬ

Giả sử bài thơ này không có thật đi anh
Nhưng những nỗi đau này là rút ruột rút gan em mà thành ra
đây!
Anh có khi nào thương một người con gái như em đã từng
thương anh chưa vậy
Mà tiếng chân còn buồn như mấy nỗi riêng tư?

Dẫu một chút nắng vàng không giữ nổi được mùa đầu
Em biết thế mà sao da diết thế!
Liệu anh có về với em sau những đất trời dâu bể
Để hoa lại khai mùa cho mỗi dấu yêu xưa?

Như con sóng quên mình chìm nổi nhớ dây dưa
Con sóng trời âm oà nhiều dữ dội
Em lại lặn vào em nghe bao điều chưa nói
Và giấu một thoáng buồn trong đáy mắt chưa nguôi...

Trang giấy im lời thao thức ánh trăng soi
Trong nỗi nhớ em, anh đang ngồi đâu đó
Phiêu lãng tiếng cười bay trên đầu ngọn gió
Sao xác những lặng thâm cho lá cỏ xanh thêm!

VĂN THỊ HẠNH THUÝ (TPHCM)

